

Početna Stranica > ... > [Novac/novčana Potraživanja](#) > [Nesolventnost/stečaj](#) > [Ireland](#)

Nesolventnost/stečaj

Irska

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Propisi o nesolventnosti fizičkih osoba u Irskoj uređeni su Stečajnim zakonom iz 1988. (kako je izmijenjen) i zakonima o nesolventnosti fizičkih osoba iz razdoblja od 2012. do 2015. U Zakonu o nesolventnosti fizičkih osoba navedena su tri načina rješavanja duga te su uvedene izmjene stečajnog zakonodavstva.

Sve postupke u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, uključujući stečaj, vodi Irska služba za nesolventnost (*Insolvency Service of Ireland, ISI*), neovisno statutarano tijelo osnovano 2013. koje je u nadležnosti Ministarstva pravosuđa i jednakosti.

Postupci u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, koji su uređeni Zakonom o nesolventnosti fizičkih osoba, uključuju sljedeća tri postupka:

1. otpis duga: za dugove do 35 000 EUR za osobe s gotovo nikakvom imovinom i vrlo niskim prihodima
2. postupak namirenja duga: za dogovoreno namirenje neograničenog iznosa neosiguranog duga tijekom razdoblja od najviše pet godina (u određenim okolnostima može se produljiti na šest godina)
3. postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba: za dogovoreno namirenje ili restrukturiranje osiguranog duga u iznosu od najviše 3 milijuna EUR (koji se može povećati na temelju sporazuma vjerovnika) i neograničenog iznosa neosiguranog duga tijekom razdoblja od najviše šest godina (u određenim okolnostima može se produljiti na sedam godina).

Postupak namirenja duga i postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba imaju tri faze:

Nesolventnost fizičkih osoba u Irskoj uređena je stečajnim zakonima iz razdoblja od 1988. do 2015. i zakonima o nesolventnosti fizičkih osoba iz razdoblja od 2012. do 2021. U Zakonu o nesolventnosti fizičkih osoba navedena su tri načina podmire duga te su uvedene izmjene stečajnog zakonodavstva.

Sve postupke u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, uključujući stečaj, vodi Irska služba za nesolventnost (*Insolvency Service of Ireland, ISI*), neovisno statutarano tijelo osnovano 2013. koje je u nadležnosti Ministarstva pravosuđa.

Postupci u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, koji su uređeni Zakonom o nesolventnosti fizičkih osoba, uključuju sljedeća tri postupka:

1. otpis duga: za dugove do 35 000 EUR za osobe s gotovo nikakvom imovinom i vrlo niskim prihodima
2. postupak namirenja duga: za dogovoreno namirenje neograničenog iznosa neosiguranog duga tijekom razdoblja od najviše pet godina (u određenim okolnostima može se produljiti na šest godina)
3. postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba: za dogovoreno namirenje ili restrukturiranje osiguranog duga u iznosu od najviše 3 milijuna EUR (koji se može povećati na temelju sporazuma vjerovnika) i neograničenog iznosa neosiguranog duga tijekom razdoblja od najviše šest godina (u određenim okolnostima može se produljiti na sedam godina).

Postupak namirenja duga i postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba imaju tri faze:

Prva faza: Nadležni sud izdaje potvrdu o zaštiti kojom određenim imenovanim ili „navedenim” vjerovnicima zabranjuje podnošenje ili pokretanje tužbe protiv dužnika, uključujući prijedloge za pokretanje stečajnog

postupka, radi naplate tražbina. Ta potvrda vrijedi 70 dana od izdavanja, ali se u određenim okolnostima može produljiti za još 40 dana.[i]

Druga faza: Ta faza uključuje pregovore koje upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba (ili osoba od koje to upravitelj zatraži u skladu s trećim dijelom Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012.) u ime dužnika vodi s njegovim navedenim vjerovnicima te odobravanje prijedloga glasovanjem na statutarnoj skupštini vjerovnika. U novijim propisima predviđeno je da, samo u slučaju postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, dužnik može zatražiti sudsko preispitivanje prijedloga ako su vjerovnici na skupštini vjerovnika odbili prijedlog nagodbe.[ii]

Treća faza: Upravitelj u slučaju nesolventnosti provodi postupke, uključujući periodične isplate vjerovnika te, ako je potrebno, izvršava godišnje preglede.

Dužnik može samo jednom pokrenuti postupak otpisa duga, postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba.

Stečaj je opcija za dužnike koji, zbog svojih okolnosti, ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti za tri prethodno navedena načina rješavanja duga ili su prethodno pokrenuli jedan od tih postupaka, ali se nije postigla nagodba s vjerovnicima.

Ako fizička osoba pokaže da se njezina financijska situacija ne može riješiti postupkom u slučaju nesolventnosti i ima dopis upravitelja u slučaju nesolventnosti kojim se to potvrđuje, Visokom sudu može podnijeti zahtjev za otvaranje stečaja. Uredu povjerenika Visokog suda ta osoba mora podnijeti zahtjev za donošenje odluke o proglašenju stečaja (izdavanje stečajnog naloga) i platiti početnu pristojbu od 200 EUR. Visoki sud donijet će odluku o zahtjevu; nakon proglašenja stečaja osoba je prema zakonu obvezna surađivati sa službenim stečajnim upraviteljem i njegovim uredom (Odjel za stečaje pri Irskoj službi za nesolventnost), koji su nadležni za upravljanje stečajnom masom.

Čim se proglasi stečaj nad dužnikom, njegovi se neosigurani dugovi otpisuju u cijelosti, no njegova cjelokupna imovina postaje vlasništvo službenog stečajnog upravitelja, kojeg Visoki sud imenuje za upravljanje stečajnom masom.

Stečajni postupak može se pokrenuti na sljedeća dva načina:

1. Može ga pokrenuti vjerovnik koji Visokom sudu podnosi zahtjev za otvaranje stečaja nad osobom prema kojoj ima tražbine i koji mora dokazati da je on vjerovnik u predmetnom slučaju te da ta osoba nije uložila zadovoljavajuće napore kako bi podmirila svoje dugove.
2. Postupak može pokrenuti i sama osoba i tada se to naziva dobrovoljnim stečajem.

Stečajnog dužnika automatski se razrješuje stečaja godinu dana od njegova proglašenja, osim ako se donese nalog za produljenje stečaja (koji službeni upravitelj donosi ako dužnik ne poštuje zahtjeve postupka).

Zakonom o nesolventnosti fizičkih osoba stvorena je profesija u nadležnosti Irske službe za nesolventnost, koju mogu činiti sljedeće dvije kategorije:

1. odobreni posrednici: osoba ili korporativno tijelo koje je Irska služba za nesolventnost ovlastila za pružanje potpore dužnicima koji žele podnijeti zahtjev za otpis duga
2. upravitelji u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba: osoba koju je Irska služba za nesolventnost ovlastila za posredovanje između dužnika i njegovih vjerovnika radi osiguranja postupka namirenja duga ili postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba. Upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba zakonom je obvezan postupati u skladu sa Zakonom o nesolventnosti fizičkih osoba i povezanim propisima. Upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba može zatražiti od bilo koje osobe koju zapošljava, s kojom je u zajedničkom partnerstvu ili s kojom ima zajedničkog poslodavca da obavlja određene funkcije upravitelja.[iii]

1 Protiv koga se može pokrenuti postupak u slučaju nesolventnosti?

U Irskoj fizičke osobe (uključujući partnerstva fizičkih osoba) pokreću postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba u okviru postupaka utvrđenih u Zakonu o nesolventnosti fizičkih osoba. Vjerovnici mogu pokrenuti stečajni

postupak nad dužnikom ili dužnik zahtjev za otvaranje stečaja može podnijeti na vlastitu inicijativu.

2 Koji su uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Preduvjet za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba nesolventnost je dužnika, što znači da on ne može podmirivati svoje dugove po njihovu dospijeću. Zatim se prema prirodi i iznosu dugova te dužnikovim prihodima određuje koja je od triju vrsta postupka najprimjerenija.

Kako bi se osiguralo da osoba nad kojom je pokrenut postupak u slučaju nesolventnosti i dalje može zadržati razumni životni standard, Irska služba za nesolventnost (nakon opsežnog savjetovanja) izradila je smjernice pod nazivom „Razumni životni troškovi”. Te smjernice, kao i osiguranje održivosti postupka u slučaju nesolventnosti, pridonose i zaštiti dužnikova zakonskog prava na razumni životni standard, čime se osigurava pošten i transparentan način standardiziranja svakodnevnih životnih troškova dužnika u poteškoćama. Na temelju predložka koji je utvrdila Irska služba za nesolventnost odobreni posrednik ili upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba dužnikove razumne životne troškove izračunava pri podnošenju zahtjeva za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti.

1. Otpis duga

Kako bi mogao podnijeti zahtjev za otpis duga, dužnik mora ispunjavati sljedeće uvjete:

- Nije u mogućnosti u cijelosti plaćati svoje dugove po njihovu dospijeću.
- Nakon odbitka razumnih životnih troškova njegov neto mjesečni raspoloživi dohodak iznosi najviše 60 EUR.
- Ima imovinu u vrijednosti od najviše 1500 EUR. Dužnici smiju imati i:
 - jedan komad nakita čija vrijednost ne premašuje 750 EUR
 - jedno motorno vozilo u vrijednosti od najviše 5000 EUR i
 - kućanske uređaje ili alate, ako njihova ukupna vrijednost nije veća od 6000 EUR.
- Mora imati prebivalište u Republici Irskoj ili mora, u protekloj godini, imati uobičajeno boravište ili mjesto poslovanja u Irskoj.
- Mora imati ispunjen i potpisan propisani financijski izvještaj i sastavljenu zakonsku izjavu kojom se potvrđuje da je izvještaj istinit i točan.

Otpis duga obično se odnosi na dugovanja po kreditnim karticama, prekoračenja, osobne zajmove, zajmove kreditnih unija, račune za režije i potrošačke kartice.

2. Postupak namirenja duga

Dužnik može zatražiti pokretanje postupka namirenja duga u sljedećim slučajevima:

- Nije u mogućnosti u cijelosti plaćati svoje dugove po njihovu dospijeću.
- Ima jednog neosiguranog vjerovnika ili više njih.
- Ima prebivalište u Republici Irskoj ili je, u protekloj godini, imao uobičajeno boravište ili mjesto poslovanja u Irskoj.
- Ima ispunjen propisani financijski izvještaj i potpisanu zakonsku izjavu da su dostavljene informacije istinite i točne.
- Ima izjavu upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba kojom on potvrđuje sljedeće:
 - Informacije u propisanom financijskom izvještaju istinite su i točne.
 - Dužnik može podnijeti zahtjev za pokretanje postupka namirenja duga.
 - Nakon što je razmotrio dužnikov propisani financijski izvještaj, smatra da ne postoji vjerojatnost da će dužnik postati solventan u sljedećih pet godina.
 - Ako dužnik pokrene postupak namirenja duga, razumno je očekivati da će postati solventan u sljedećih pet godina.

Uz dugove navedene za otpis duga, postupak namirenja duga obično može uključivati kredite i osobna jamstva.

3. Postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba

Dužnik može zatražiti pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba u sljedećim slučajevima:

- Nije u mogućnosti u cijelosti plaćati svoje dugove po njihovu dospeljeću.
- Ima dugovanja prema najmanje jednom osiguranom vjerovniku čiji je instrument osiguranja irska nekretnina ili druga imovina.
- Ima osigurane dugove u iznosu manjem od 3 milijuna EUR (ta se granica može povisiti uz pristanak svih osiguranih vjerovnika).
- U razdoblju od šest mjeseci surađivao je s osiguranim vjerovnikom u postupku rješavanja zakašnjelih otplata hipotekarnih kredita (npr. u procesu rješavanja zakašnjelih otplata hipotekarnih kredita (MARF) koji vodi Središnja banka Irske) koji se odnosi na glavnu privatnu nekretninu, iz čega je proizašlo sljedeće:
 - nije dogovoren nikakav drukčiji mehanizam otplate
 - osigurani vjerovnik potvrdio je da ne želi tu nagodbu ili
 - dužnik je sklopio sporazum o drukčijem mehanizmu otplate te nastoji postupati u skladu s njim, o čemu je upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba dostavio potvrdu.
- Ima prebivalište u Republici Irskoj ili je, u protekloj godini, imao uobičajeno boravište ili mjesto poslovanja u Irskoj.
- Ima ispunjen i potpisan propisani financijski izvještaj i sastavljenu zakonsku izjavu kojom se potvrđuje da je izvještaj istinit i točan.
- Ima izjavu upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba kojom on potvrđuje sljedeće:
 - Informacije u propisanom financijskom izvještaju istinite su i točne.
 - Dužnik može podnijeti zahtjev za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba.
 - Nakon što je razmotrio propisani financijski izvještaj, smatra da ne postoji vjerojatnost da će dužnik postati solventan u sljedećih pet godina.
 - Ako dužnik pokrene postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, razumno je očekivati da će postati solventan u sljedećih šest godina.

Uz dugove navedene za otpis duga i postupak namirenja duga, postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba obično će uključivati stambene kredite za glavnu privatnu nekretninu, kredite za investicijske nekretnine, hipoteke/kredite za kupnju nekretnina radi iznajmljivanja.

Stečaj

U Irskoj fizičke osobe mogu zatražiti dobrovoljni stečaj, tj. Visokom sudu mogu podnijeti zahtjev da se nad njima proglasi stečaj. Taj se zahtjev može podnijeti pod sljedećim uvjetima:

- Fizička osoba, ili dužnik, mora biti u nemogućnosti plaćati svoje dugove po njihovu dospeljeću.
- Dužnikovi dugovi moraju premašiti vrijednost njegove imovine za najmanje 20 000 EUR.
- Dužnik je morao uložiti razuman napor kako bi iskoristio postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba. Dokaz o tome mora se dostaviti sudu uz upućivanje na dopis upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba.

Zahtjev za pokretanje stečajnog postupka može podnijeti i vjerovnik. Vjerovnik može podnijeti zahtjev za pokretanje stečajnog postupka ako nije neopravdano odbio prihvatiti prijedlog za postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba.

Zahtjev za izdavanje stečajnog naloga podnosi se u obliku predstavke, čime se podnositelja zahtjeva obvezuje da dokumente i iskaze koje propisuje Visoki sud dostavi Uredu povjerenika Visokog suda. Nakon izdavanja stečajni nalog ima učinak od stvarnog trenutka izdavanja naloga; nema retroaktivni učinak od datuma podnošenja zahtjeva za proglašenje stečaja, kao što to može biti slučaj u nekim jurisdikcijama.

Dok se ne donese odluka o proglašenju stečaja na temelju Stečajnog zakona ne postoji poseban pravni lijek koji vjerovnik može iskoristiti za imenovanje privremenog upravitelja; člankom 23. Stečajnog zakona stečajnog dužnika može se uhititi nakon izdavanja stečajnog naloga ako namjerava napustiti jurisdikciju kako bi izbjegao stečaj.

Dužnik ili vjerovnik može istaknuti prigovor protiv stečajnog naloga podnošenjem zahtjeva i iskaza Visokom sudu u kojima obrazlaže taj prigovor.

3 Koja imovina čini dio nesolventijske mase? Kako se tretira imovina koju dužnik pribavi ili koja na njega bude prenesena nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Općeniti je cilj Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba zaštititi, koliko je to praktično moguće, dužnikovu glavnu privatnu nekretninu te su u skladu s tim strukturirane relevantne odredbe zakonodavstva.

Imovina obuhvaćena postupkom u slučaju nesolventnosti

U slučaju postupka namirenja duga ili postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba upravitelj obično ne preuzima fizički posjed ili vlasništvo nad dužnikovom imovinom, nego tijekom postupka preuzima nadzor nad dužnikovim prihodima te tražbine vjerovnika namiruje iz tih izvora prihoda u skladu s uvjetima postupka. Raspoloživi dohodak je dohodak nakon odbitka razumnih životnih troškova, najamnine ili hipotekarnog kredita te drugih plaćanja u specifičnu svrhu, kao što su troškovi liječenja. Osigurane kredite dužnik obično izravno plaća svojim vjerovnicima u skladu s uvjetima njihova dogovora. Ako imovinu treba prodati u okviru nekog postupka, obično je izravno prodaje dužnik.

Imovina obuhvaćena stečajnim postupkom

U skladu sa stečajnim zakonodavstvom svu imovinu koja pripada stečajnom dužniku od datuma izdavanja stečajnog naloga odmah preuzima službeni upravitelj (to znači da je službeni upravitelj sada vlasnik cjelokupne imovine u stečajnoj masi). Radi jasnoće ta imovina uključuje:

- novac
- račune u financijskim institucijama, uključujući tekuće, štedne, investicijske račune itd.
- cjelokupno zemljište i zgrade, uključujući one koje se smatraju obiteljskim domom
- strojeve, opremu, profesionalne alate, namještaj, proizvode za održavanje kućanstva i kućanske uređaje
- sva vozila
- mirovine (uz neke iznimke), investicijske proizvode, dionice i udjele
- zalihe za poslovanje koje stečajni dužnik drži u svoje ime ili kao član partnerstva
- tražbine stečajnog dužnika.

Postoje iznimke od prethodno navedenog:

- Dužnici mogu zatražiti izuzeće osobne imovine u iznosu do 6000 EUR te Visokom sudu mogu podnijeti zahtjev za povećanje te granice.
- Imovina koja proizlazi iz povrede osobnih prava isključuje se iz stečaja s obzirom na to da nije riječ o pravima koja bi trebalo prenijeti na upravitelja radi namirivanja vjerovnika jer je to privatna imovina određene osobe.
- Određena mirovinska prava (vidjeti zakonodavstvo za dodatna pojašnjenja).

Stečajni dužnik obavezan je službenog upravitelja obavijestiti ako je tijekom stečajnog postupka primio imovinu, neovisno o tome kako je došao u posjed te imovine. Ta se imovina na zahtjev službenog upravitelja prenosi na njega te se unosi u stečajnu masu.

4 Koje ovlasti imaju dužnik i upravitelj u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Kad ga angažira dužnik, upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba djelovat će kao pregovarač između dužnika i njegovih vjerovnika. Na temelju zakona upravitelji su obvezni postupati u najboljem interesu dužnika i vjerovnika te su, stoga, obvezni oblikovati najbolju moguću nagodbu za sve stranke uključene u postupak u slučaju nesolventnosti.

Uloga i funkcije upravitelja uključuju:

- kontaktiranje s dužnikom koji razmatra podnošenje prijedloga za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti

- prihvaćanje imenovanja za upravitelja u slučaju nesolventnosti
- pregled propisanog financijskog izvještaja dužnika i savjetovanje dužnika o mogućnostima i njegovoj prihvatljivosti za podnošenje prijedloga za namirenje duga ili pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba
- provjeru jesu li financijske informacije koje mu je dostavio dužnik točne i potpune
- pružanje mišljenja, na temelju kriterija utvrđenih u zakonodavstvu, o tome koja vrsta postupka (postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba) najbolje odgovara dužnikovoj situaciji
- pružanje informacija o odabranom postupku, općem učinku i vjerojatnim troškovima pokretanja nekog od postupaka u slučaju nesolventnosti
- podnošenje zahtjeva za izdavanje potvrde o zaštiti u ime dužnika
- obavješćivanje svih vjerovnika o potvrdi o zaštiti i imenovanju upraviteljem u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, slanje primjerka dužnikova propisanog financijskog izvještaja
- izrada prijedloga za vjerovnike i sazivanje statutarne skupštine vjerovnika radi razmatranja prijedloga i glasovanja o njemu
- ako se prijedlog odobri, obavješćivanje Irske službe za nesolventnost i svih vjerovnika o ishodu
- nakon odobrenja suda ili tijekom sudskog preispitivanja, izvršenje uvjeta postupka, uključujući prikupljanje sredstava od dužnika i isplatu vjerovnika tijekom provedbe postupka
- praćenje postupka tijekom cijelog njegova trajanja
- preispitivanje postupka najmanje jednom godišnje.

U postupku u slučaju nesolventnosti dužnik treba iskreno sudjelovati u procesu, pristati na nagodbu koju je upravitelj dogovorio tijekom pregovora i ispuniti potrebne uvjete nagodbe.

Stečaj

Nakon proglašenja stečaja sva imovina prelazi sa stečajnog dužnika na službenog stečajnog upravitelja. Službeni upravitelj neovisni je statutarni službenik čija je uloga upravljati stečajnom masom i voditi Odjel za stečaje pri Irskoj službi za nesolventnost.

U Irskoj se fizičku osobu može imenovati stečajnim upraviteljem koji će zamijeniti službenog stečajnog upravitelja Visokog suda. U praksi su ta imenovanja iznimno rijetka. U Stečajnom zakonu nisu propisane kvalifikacije za ta imenovanja.

Ovlasti stečajnog dužnika ograničene su na mogućnost osporavanja određenih odluka službenog upravitelja pred Visokim sudom. Dužnik je obvezan poštovati zahtjeve ureda službenog upravitelja u pogledu upravljanja stečajnom masom.

5 Pod kojim se uvjetima može upotrijebiti kompenzacija?

U zakonima o nesolventnosti fizičkih osoba iz razdoblja od 2012. do 2021. i stečajnim zakonima iz razdoblja od 1988. do 2015. dopušten je prijeboj. Utvrđeno je da se, pri određivanju vrijednosti imovine ili iznosa dugovanja, svaki dug ili potraživanje (b) istog vjerovnika može prebiti s početnim iznosom (a). Stoga se smatra da je preostali iznos dug ili imovina koja se može dugovati dužniku koji pokreće postupak ili njegovim vjerovnicima.[iv]

Ako dužnik ima štednju u kreditnoj uniji prema kojoj ima i dugovanja, kreditna unija prebit će dužnikov dug s njegovom štednjom.[v]

6 Kakav učinak postupak u slučaju nesolventnosti ima na važeće ugovore čiji je dužnik stranka?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Na temelju potvrde o zaštiti vjerovnik ne smije poduzeti nikakve mjere tijekom razdoblja važenja te potvrde. U konačnoj nagodbi utvrdit će se dogovori u pogledu već postojećih ugovora.

Stečaj

Stečaj ne utječe na prava osiguranog vjerovnika nad njegovim instrumentom osiguranja, tj. osigurani vjerovnik

zadržava sva prava koja je prije stečaja imao na temelju uvjeta instrumenta osiguranja; jedina je razlika u tome što je vlasnik imovine sada službeni upravitelj, a ne stečajni dužnik.

Službeni upravitelj obavezan je realizirati svu imovinu u stečajnoj masi (prodati je ili raspolagati njome) kako bi, što je više moguće, namirio obveze te stečajne mase. Stoga sve tražbine prema dužniku na temelju ugovora postaju obveze stečajne mase. Službeni upravitelj samo će u iznimnim okolnostima nastaviti ugovore o uslugama čija je stečajni dužnik stranka.

Ako službeni upravitelj nastavi ugovor, on postaje osobno odgovoran te ima pravo na odštetu iz sredstava stečajne mase.[vi]

7 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici (izuzev parnica koje su u tijeku)?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba: Dužnik koji podnosi zahtjev za postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba najprije treba od nadležnog suda zatražiti potvrdu o zaštiti. Tom se potvrdom o zaštiti, ako je dobije, određenim imenovanim ili navedenim vjerovnicima, na koje se ona odnosi, zabranjuje poduzimanje bilo kakvih mjera protiv dužnika radi naplate ili izvršenja određenih dugovanja. U praksi vjerovnik ne smije:

- pokrenuti nikakav pravni postupak u pogledu svojeg duga
- nastaviti pravni postupak, uključujući sudske naloge/presude itd., koji je pokrenut prije izdavanja potvrde o zaštiti, tj. smatra se da je taj pravni postupak obustavljen tijekom razdoblja važenja te potvrde
- poduzimati korake kako bi naplatio ili osigurao plaćanje svojeg duga
- kontaktirati s dužnikom u pogledu svojeg duga, osim ako to zatraži dužnik
- izmijeniti ili raskinuti sporazum s dužnikom ili
- pokrenuti stečajni postupak protiv dužnika.

Nakon što dužnik pokrene određeni postupak, ograničenja u pogledu izvršenja slična onima koja su prethodno navedena primijenit će se na vjerovnike tijekom trajanja tog postupka.

Otpis duga: Nakon što nadležni sud odobri otpis duga, jednaka zaštita kao ona koja je prethodno navedena za postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba primjenjuje se tijekom postupka otpisa duga.

Stečaj

U stečajnom postupku različito se postupa s osiguranim i neosiguranim vjerovnicima. Kako bi naplatili svoje tražbine, neosigurani vjerovnici stečajnog dužnika u stečajnom postupku mogu samo podnijeti zahtjev za namiru duga. Nakon proglašenja stečaja neosigurani vjerovnici ne mogu pokrenuti pravni postupak protiv stečajnog dužnika. To je izravna i automatska posljedica stečajnog naloga Visokog suda. Stečajni postupak ne utječe na prava osiguranih vjerovnika.

8 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na nastavak parnica koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Postupak namirenja duga, postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, otpis duga:

Vidjeti odgovor na pitanje 7.

Stečaj

Kao i u slučaju imovine u stečajnoj masi, službeni upravitelj stečajnog dužnika kao tuženika zamjenjuje u svim

postojećim parničnim postupcima koje su vjerovnici pokrenuli protiv njega. Službeni upravitelj može se odlučiti za obranu, nagodbu ili napuštanje postupka. Ako obrana službenog upravitelja u postupku bude uspješna, sve protutražbine ili troškovi uplatit će se u stečajnu masu u korist svih vjerovnika. Ako postupak bude uspješan, ili ako se postigne nagodba, dogovoreni iznos postaje priznata tražbina u stečajnom postupku.

9 Koje su glavne značajke sudjelovanja vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti?

Nakon savjetovanja s dionicima Irska služba za nesolventnost izradila je standardni protokol (pripremni dokument) za postupak namirenja duga i postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba. U njemu su utvrđene obveze dužnika i vjerovnika tijekom postupka. Primjer protokola za postupak namirenja duga i postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba priložen je ovom dokumentu.

Vjerovnik sudjeluje na sljedeći način:

1. Dokaz o postojanju duga: U slučaju postupka namirenja duga ili postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, nakon što sud dužniku izda potvrdu o zaštiti, njegov upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba uključene vjerovnike mora pisanim putem obavijestiti o svojem imenovanju te ih pozvati da dostave dokaze o postojanju duga i navedu kako bi se s njihovim tražbinama trebalo postupati u okviru postupka.

U stečajnom postupku svi vjerovnici moraju dostaviti formalni dokaz o postojanju duga prije nego što im se isplati udio iz stečajne mase.

2. Glasovanje: Kad skupštinu vjerovnika saziva upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba koji djeluje u ime dužnika koji želi pokrenuti postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, uključeni vjerovnici mogu glasovati o uvjetima sporazuma ako su dokazali svoje tražbine.

3. Prigovori: Vjerovnik može istaknuti prigovore pred sudovima prije nego što postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba počne proizvoditi učinke. Specifični uvjeti utvrđeni su u zakonodavstvu.[vii]

4. Prijedlog stečajne nagodbe: Vjerovnici mogu glasovati o prijedlogu stečajne nagodbe koji iznese stečajni dužnik. To bi bio slučaj kad stečajni dužnik želi postići nagodbu s nekim ili svim vjerovnicima prije isteka stečaja kako bi zadržao svu svoju imovinu.

10 Na koji način upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu koja čini dio nesolvencijske mase ili raspolagati njome?

11 Koje tražbine treba prijaviti u odnosu na dužnikovu nesolvencijsku masu i kako se postupa s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti

U slučaju postupka namirenja duga ili postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba vjerovnik formalno ne prijavljuje tražbine prema dužniku. Prva je faza postupka izrada dužnikova propisanog financijskog izvještaja. U tom se izvještaju navode svi vjerovnici i dugovanja prema svakom od njih te on čini činjeničnu osnovu za izdavanje potvrde o zaštiti. Nakon izdavanja potvrde o zaštiti upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba može od vjerovnika zatražiti dokaze o postojanju njihovih tražbina prije nego što pripremi postupak u slučaju nesolventnosti. Ako vjerovnik ne dostavi dokaz o postojanju duga nakon što se to od njega zatraži, to utječe na prava glasovanja o nagodbi i udio u stečajnoj masi.

U slučaju zahtjeva za otpis duga vjerovnik formalno ne prijavljuje tražbine, ali odobreni posrednik od njega može zatražiti da potvrdi točnost iznosa duga koji je prijavio dužnik.

Nova dugovanja koja nastanu nakon pokretanja postupka nisu obuhvaćena tim postupkom. Ako se promijeni

iznos već postojećih dugovanja, može se zatražiti izmjena cjelokupnog postupka (npr. ako nastanu nepredviđene obveze).

Stečaj

U stečajnom postupku struktura stečajne mase (ukupne imovine i obveze stečajnog dužnika) utvrđuje se u dvama obrascima koje stečajni dužnik mora ispuniti i dostaviti stečajnom inspektor na dan proglašenja stečaja: pregledu financijskog stanja i pregledu osobnih informacija. Sve vrste obveza dužnika uključuju se kao nedokazane tražbine u stečajnom postupku ako su nastale prije proglašenja stečaja, tj. početka stečajnog postupka. Nijedan dug stečajnog dužnika nastao nakon proglašenja stečaja ne može se uključiti u stečajni postupak kao tražbina.[viii]

12 Kojim su pravilima uređeni prijavljivanje, provjera i priznavanje tražbina?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Nakon izdavanja potvrde o zaštiti u postupku namirenja duga i postupku u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba navedene vjerovnike obavješćuje se o izdavanju te potvrde te im se dostavlja primjerak potvrde o zaštiti i dužnikova propisanog financijskog izvještaja. Od vjerovnika se može zatražiti da dostavi dokaz o postojanju duga te navede kako želi da se postupa s njihovom tražbinom. Tražbina vjerovnika dokazuje se jednako kao dug stečajnog dužnika u skladu sa Stečajnim zakonom.

Nakon što vjerovnik dokaže svoju tražbinu, može glasovati na statutarnoj skupštini vjerovnika koja se saziva radi odobrenja dužnikova prijedloga. Ako vjerovnik ne dostavi dokaz o postojanju duga ili na drugi način ne dokaže primjereno svoju tražbinu, ne može sudjelovati na skupštini vjerovnika niti u isplati udjela iz stečajne mase predviđenoj nagodbom.

Stečaj

Odjel za stečaje pri Irskoj službi za nesolventnost relevantne financijske institucije i ministarstva obavješćuje o osobama nad kojima je proglašen stečaj dan nakon proglašenja stečaja. Obavijest o tim proglašenjima stečaja objavljuje se i na internetskim stranicama Irske službe za nesolventnost te u irskom službenom listu *Iris Oifigiul*.

Sve osigurane vjerovnike stečajne mase obavješćuje se (pisanim putem ili e-poštom) da u roku od 30 dana od dana proglašenja stečaja moraju dostaviti dokaze o postojanju svojih tražbina iz stečajne mase. Postojanje duga može se dokazati u obliku ugovora o hipoteci, računa, izvadaka i faktura ili se u određenim okolnostima može zatražiti iskaz vjerovnika.

Prije isplate udjela iz stečajne mase vjerovnicima Irska služba za nesolventnost oglasit će predstojeća plaćanja i slučajeve na koje se ona odnose. Vjerovnici (osigurani i neosigurani) ponovno imaju 30 dana za prijavu svojih tražbina Irskoj službi za nesolventnost te se zahtijevaju jednaki dokazi o postojanju duga.

U svim slučajevima Odjel za stečaje pri Irskoj službi za nesolventnost od vjerovnika zahtijeva da ispune standardizirane obrasce za dokaz o postojanju duga, koji su dostupni na internetskim stranicama Službe.

13 Kojim je pravilima uređena raspodjela sredstava? Kako se razvrstavaju tražbine i prava vjerovnika?

Povlašteni dug

U postupku u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba i postupku namirenja duga povlašteni dugovi plaćaju se u skladu s uvjetima sporazuma, a u stečajnom postupku povlašteni dugovi rangirani su odmah nakon pristojbi stečajnog postupka te svih troškova i izdataka službenog upravitelja za upravljanje stečajnom masom. Sljedeće se vrste duga smatraju povlaštenima:

- određena dugovanja prema Poreznoj upravi, kao što su porez na dohodak, porez na kapitalnu dobit, PDV, porezi koje odbija poslodavac / doprinosi za zdravstveno i mirovinsko osiguranje iz plaće itd.

- određeni lokalni porezi dospjeli 12 mjeseci prije datuma proglašenja stečaja nad dužnikom ili pokretanja postupka (datum početka), uključujući lokalne poreze i naknade
- plaće ili nadnice koje dužnik duguje svojim zaposlenicima za četiri mjeseca prije datuma početka
- sve isplate povezane s mirovinom, godišnjim odmorom i bolovanjem koje dužnik duguje svojim zaposlenicima.[ix]

Osigurani dug

U postupku u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba osigurani vjerovnik obvezan je poštovati uvjete sporazuma. U uobičajenom postupku u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba osiguranog vjerovnika isplaćuje se iz dužnikovih prihoda u iznosu koji je dogovoren u nagodbi. Nakon odbitka razumnih životnih troškova i naknada upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba dužnikov preostali mjesečni dohodak, ako postoji, isplaćuje se njegovim neosiguranim vjerovnicima kao udio iz stečajne mase.

Stečaj ne utječe na prava osiguranog vjerovnika. Taj vjerovnik može poduzeti jednu od sljedeće tri mogućnosti u pogledu svojeg osiguranog duga:

- osloniti se na svoj instrument osiguranja, tj. zapravo ostati izvan stečajnog postupka;
- realizirati instrument osiguranja ili odrediti vrijednost svojeg instrumenta osiguranja i prijaviti tražbinu u preostalom iznosu (ako postoji), tj. vjerovnik će izračunati poštenu tržišnu vrijednost osigurane imovine i to oduzeti od ukupnog duga. Preostali manjak (ako postoji) uključuje se u stečajnu masu kao neosigurana tražbina. Tijekom tog postupka osigurani vjerovnik može prodati predmetnu imovinu;
- odustati od svojeg instrumenta osiguranja, tj. osigurani vjerovnik može u cijelosti odustati od svojeg instrumenta osiguranja te se njegova tražbina može unijeti u stečajnu masu kao neosigurana tražbina.

Neosigurani dug

U postupku u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba i postupku namirenja duga tražbine neosiguranih vjerovnika namiruju se u skladu s uvjetima nagodbe. U slučaju otpisa duga, ako se okolnosti osobe poboljšaju tijekom razdoblja nadzora, ona o tome mora obavijestiti Irsku službu za nesolventnost te se, ovisno o razini promjene, od nje može zatražiti da plati dio dugova.

Tražbine neosiguranih vjerovnika stečajne mase jednako su rangirane. Njihove se tražbine namiruju isplatom iz sredstava koja ostanu nakon plaćanja stečajnih pristojbi, troškova službenog upravitelja i povlaštenih dugova.

14 Koji su uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (posebno u slučaju stečajne nagodbe)?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Opći je uvjet za zadovoljavajuće okončanje postupka u slučaju nesolventnosti dužnikovo ispunjenje obveza iz nagodbe tijekom njezine provedbe. Nakon toga dužnika se razrješuje neosiguranih dugova. Status osiguranog duga ovisit će o specifičnim uvjetima nagodbe.

Ona se može raskinuti ako dužnik prekrši uvjete otpisa duga, postupka namirenja duga ili postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba. Ako dužnik dosegne šest mjeseci kašnjenja u plaćanju, smatra se da sporazum nije uspio. U svakom slučaju, dužnik postaje odgovoran za sve svoje dugove, uključujući sva kašnjenja u plaćanju, naknade i kamate akumulirane tijekom razdoblja neplaćanja tih dugova.

Stečaj

Stečajnog dužnika koji poštuje uvjete stečajnog postupka automatski se razrješuje stečaja nakon jedne godine. Stečajni dužnik može, u svakoj fazi stečaja, svojim vjerovnicima dati prijedlog (stečajnu nagodbu) za podmirenje svojih dugova. Stečajni dužnik Visokom sudu treba podnijeti zahtjev za prekid stečajnog postupka; time se službenog upravitelja sprječava od daljnje realizacije imovine stečajne mase. Stečajni dužnik zatim može pred Visokim sudom svojim vjerovnicima predložiti stečajnu nagodbu. Stečajni vjerovnici glasuju o predloženoj stečajnoj nagodbi; nagodba će se prihvatiti ako uvjete ponude prihvati najmanje 60 % tih vjerovnika (prema broju i vrijednosti duga).

Iznos dogovoren u stečajnoj nagodbi može se isplatiti iz udjela u stečajnoj masi ili sredstvima samog stečajnog dužnika. Potrebno je namiriti sve pristojbe ili troškove ureda službenog upravitelja nastale tijekom upravljanja stečajnim postupkom te sve povlaštene dugove. Nakon što se službeni upravitelj složi sa stečajnom nagodbom predloženom preko Visokog suda, stečajnog dužnika razrješuje se stečaja.

15 Koja su prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Nije primjenjivo za neosigurane vjerovnike.

Za osigurane vjerovnike status osiguranog duga ovisit će o specifičnim uvjetima postupka.

Stečaj

U stečajnom postupku vjerovnici od stečajnog dužnika ne mogu zahtijevati plaćanje postojećih dugova nakon datuma proglašenja stečaja (isplata dugova stečajnog dužnika nastalih nakon proglašenja stečaja može se zahtijevati uobičajenim putem); umjesto toga, moraju izravno kontaktirati sa službenim upraviteljem. Nakon što se stečajnog dužnika razriješi stečaja, što je u većini slučajeva nakon godinu dana (zbog nepoštovanja uvjeta to se razdoblje može produljiti na najviše 15 godina), razrješuje ga se svih neosiguranih dugova (uključujući povlaštene dugove). Ako se osigurani vjerovnici odluče za instrument osiguranja, njihovi dugovi ostaju nakon datuma razrješenja. Stečajni postupak ne utječe na prava osiguranih vjerovnika nad osiguranom imovinom.

Ako je osigurani vjerovnik odredio vrijednost svojeg instrumenta osiguranja i prijavio tražbinu u stečajnom postupku za preostali iznos (kao neosigurani dug), dio koji preostane nakon plaćanja udjela iz stečajne mase otpisat će se nakon razrješenja. Potrebno je napomenuti da čak i ako se osigurani vjerovnik odluči samo za svoj instrument osiguranja (i u stečajnom postupku ne prijavi tražbinu za preostali iznos), od dužnika neće moći zahtijevati nikakav preostali iznos nakon što ga se razriješi stečaja. U tom je slučaju konačan učinak stečaja na osigurani kredit (ili hipoteku) takav da se svaki iznos kredita iznad vrijednosti povezane imovine (na datum proglašenja stečaja) smatra neosiguranim dugom.

16 Tko treba snositi troškove nastale tijekom postupka u slučaju nesolventnosti?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Postupak namirenja duga ili postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba: U postupku u slučaju nesolventnosti vjerovnici načelno ne snose troškove postupka. Naknade upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, dogovorene s vjerovnicima u vrijeme glasovanja o nagodbi ili kasnijeg odobrenja na sudu nakon preispitivanja, odbijaju se od raspoloživih dužnikovih sredstava. Ako vjerovnik istakne prigovor u pogledu potvrde o zaštiti ili postupka, vjerovnik načelno snosi vlastite troškove.[x] Ako vjerovnik istakne prigovor u pogledu predloženog postupka u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, sudu može podnijeti zahtjev da druga strana snosi troškove ako se njegov prigovor prihvati.[xi] U slučaju uobičajenog tijeka događaja troškovi se plaćaju ovisno o tome kako nastanu, tj. stranka čije postupanje dovede do troškova mora ih platiti.

Otpis duga: U slučaju otpisa duga nema troškova.

Stečaj

Vjerovnici snose troškove stečaja, koji se plaćaju iz raspoloživih sredstava stečajne mase.

17 Koja su pravila koja se odnose na ništavost, pobojnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike?

Postupak u slučaju nesolventnosti

Jedan od uvjeta koje dužnik mora ispuniti prije pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti jest i dostavljanje potpunog i točnog pregleda svojeg financijskog stanja te potpisivanje zakonske izjave kojom potvrđuje te informacije. Upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba mora se uvjeriti i da je dužnik iskren te da mu je u cijelosti dostavio sve relevantne informacije o svojoj financijskoj situaciji. Vjerovnik ili upravitelj u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba, ili Irska služba za nesolventnost samo u pogledu otpisa duga, može sudu podnijeti zahtjev za prekid postupka u slučaju nesolventnosti u određenim okolnostima koje su predviđene Zakonom o nesolventnosti fizičkih osoba, uključujući sljedeće:

- Dužnik je svojim ponašanjem tako uredio svoje financijsko stanje da je ispunio uvjete za pokretanje nekog od postupaka ili otpis duga.
- Nisu ispunjeni postupovni zahtjevi propisani Zakonom.
- Netočne ili ispuštene informacije u dužnikovu propisanom financijskom izvještaju dovele su, ili mogu dovesti, do materijalne štete za vjerovnika.
- Dužnik ne poštuje zahtjeve u pogledu prihvatljivosti.
- Dužnik je dao prednost trećoj strani, čime je umanjio iznos raspoloživ za plaćanje svojih dugova. Ili
- Dužnik je počinio neki od prekršaja navedenih u Zakonu o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (kako je izmijenjen).

Vjerovnici nemaju pravo zatražiti poništenje transakcija ili prijenosa imovine koji su nastupili prije početka postupka u slučaju nesolventnosti. Međutim, ako se može smatrati da je dužnik uplatio prevelike doprinose u mirovinski fond, vjerovnik može od sudova zatražiti financijsku olakšicu. Na temelju toga sud može upravitelju fonda naložiti povrat punog iznosa koji će se raspodijeliti vjerovnicima u nagodbi.

Stečaj

Prethodni prijenosi imovine i plaćanja koja je stečajni dužnik izvršio u korist vjerovnika ili drugih osoba mogu se poništiti na temelju stečajnog zakonodavstva. To uključuje sljedeće situacije:

- Stečajni dužnik uplatio je iznos ili prenio imovinu vjerovniku kojem je dao prednost pred drugim vjerovnicima prema kojima ima dugovanja. Službeni upravitelj može zatražiti poništenje tih plaćanja, izvršenih u razdoblju od tri godine prije datuma proglašenja stečaja. Ako se zahtjev službenog upravitelja prihvati, predmetni iznos vratit će se u stečajnu masu u korist svih vjerovnika.[xii]
- Stečajni dužnik prenio je ili darovao imovinu trećoj strani za iznos manji od njezine tržišne vrijednosti. Nakon što se zahtjev službenog upravitelja podnesen Visokom sudu prihvati, ti se prijenosi izvršeni u razdoblju od tri godine prije datuma proglašenja stečaja mogu poništiti te se razlika uplaćuje u stečajnu masu u korist svih vjerovnika.[xiii]
- Stečajni dužnik prenio je imovinu ili je izvršio plaćanje koje se može smatrati „transakcijom radi izbjegavanja obveza”, tj. stečajni dužnik namjeravao je izbjeći uključivanje imovine ili novčanog iznosa u stečajnu masu. Dva se roka primjenjuju u tim slučajevima:
 - Ako Visoki sud prihvati njegov zahtjev, službeni upravitelj može poništiti sve takve transakcije izvršene tri godine prije proglašenja stečaja.
 - Mogu se poništiti i sve takve transakcije izvršene pet godina prije proglašenja stečaja ako stečajni dužnik ne uspije dokazati da je bio solventan u vrijeme te transakcije.[xiv]

U svim prethodnim slučajevima službeni upravitelj mora pred Visokim sudom dati iskaz kojim dokazuje da su te transakcije uistinu izvršene tako da Visoki sud može smatrati da su ispunjeni zakonski uvjeti; tako bi se te transakcije/prijenosi smatrali štetnima za vjerovnike stečajne mase.

[i] Vidjeti poglavlje 3. članke 59. – 64. (Postupak namirenja duga) i poglavlje 4. članke 93. – 98. (Postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba) Zakona o nesolventnosti iz 2012. (kako je izmijenjen) radi propisa o potvrdama o zaštiti.

[ii] Članak 115.A Zakona o nesolventnosti iz 2012. (kako je izmijenjen).

[iii] Vidjeti peti dio Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. za zakonsku osnovu za upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba te Pravilnik o odobrenju za rad i nadzoru upravitelja u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba iz 2013. uz Zakon o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (SL br. 209 iz 2013.) za kriterije o kvalifikacijama, regulatorne standarde i zahtjeve za dobivanje odobrenja. Vidjeti članak 7. Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2021. (izmjena) za zakonsku osnovu za upravitelja u slučaju nesolventnosti

fizičkih osoba kojim se od osobe zahtijeva da obavlja funkcije upravitelja.

[iv] Članak 135. Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (kako je izmijenjen) i članak 17. Prvog priloga Stečajnom zakonu iz 1988. (kako je izmijenjen)

[v] Članak 135. stavak 2. Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (kako je izmijenjen)

[vi] Članci 61. i 136. Stečajnog zakona iz 1988. (kako je izmijenjen)

[vii] Članak 87. (Postupak namirenja duga) i članak 120. (Postupak u slučaju nesolventnosti fizičkih osoba) Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (kako je izmijenjen)

[viii] Članak 75. Stečajnog zakona iz 1988. (kako je izmijenjen)

[ix] Članci 81. i 101. Stečajnog zakona iz 1988. (kako je izmijenjen)

[x] Članak 97. Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (kako je izmijenjen)

[xi] Članak 115. točka (a) Zakona o nesolventnosti fizičkih osoba iz 2012. (kako je izmijenjen)

[xii] Članak 57. Stečajnog zakona iz 1988. (kako je izmijenjen)

[xiii] Članak 58. Stečajnog zakona iz 1988. (kako je izmijenjen)

[xiv] Članak 59. Stečajnog zakona iz 1988. (kako je izmijenjen)

■ Posljednji put ažurirano: 12/05/2026

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.